

Dag et:

Mandag

LOKES GODE GERNINGER (LGG)

0

Vi starter på en frisk.

I dag i skolen udførte jeg en mægtig bedrift: Jeg var flink mod en ny pige i klassen.

Hvis I aldrig har prøvet at gå i en af de dødeliges skoler, er I sikkert ikke klar over, at det er en gammel tradition, at nye elever i klassen bliver behandlet med foragt og grusomhed. Men eftersom jeg er en God Gud™ nu, så jeg stort på denne tradition, selvom jeg risikerede at påkalde mig mine klassekammeraters hån!

Tja, det er vel bedre end minus en million, tænker jeg.

Det her er Sarah, hun er ny pige i klassen.

"Frøken, Sarah må godt sidde ved siden af mig," sagde jeg og gjorde storsindet en håndbevægelse i retning af den tomme stol ved siden af mig.

Thor, der sad på min anden side, lænede sig ind mod mig. "Hvad har du gjort ved hendes stol? Smurt leverpostej på sædet? Eller superlim?"

"Intet!" svor jeg.

! Ingen løgn opfanget.

"Faktisk," sagde Sarah, "vil jeg hellere sidde derovre, hvis det er i orden med dig." Hun pegede på en stol meget langt væk fra mig.

Jeg sad målløs og stirrede ud i luften, mens Sarah traskede over til sin nye plads. Her havde jeg gjort en ædel gerning, drevet af medlidenhed med en stakkels ulykkelig sjæl, og ... så afslog hun mit generøse tilbud! Hun havde afvist Loke! MIG!

Jeg fatter ikke, hvorfor jeg gad gøre mig den ulejlighed.

! Du gad det, fordi du forsøger at blive et godt menneske, så du en dag kan komme hjem til Asgård. Men der er desværre stadig MASSER af plads til forbedring.

Jeg hader den her dagbog. Jeg overvejer faktisk at smide den i brændeovnen.

**Jeg er præpareret med flammehæmmer,
der kan modstå selv de højeste grader i
Muspelheims flammende ildhav!**

!

Efter skole så jeg tv sammen med Thor og Hyrrokkin. Heimdal havde travlt med at installere noget, som de dødelige kalder en alarm.

Alarm: En anordning, der frembringer en kraftig lyd, hvis nogen bryder ind i dit hus. Kendt for at frembringe bilyde på tilfældige tidspunkter uden grund. Især midt om natten.

Når jeg støder på et, for mig, ukendt menneskeligt fænomen, giver bogen mig en forklaring, skrevet af selveste den "alvidende" Odin. Nogle gange lyder det mest af alt, som om han gør grin med de dødelige.

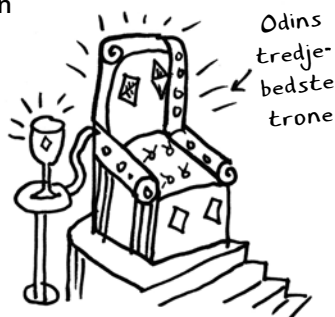

"Hvem skulle dog have lyst til at bryde ind i den her ynkelige rønne?" spurgte jeg.

"Jætter!" sagde Heimdal.

"Og hvad er det lige, vi har, som jætterne skulle have lyst til at stjæle?" spurgte jeg med en opgivende håndbevægelse mod det dystre opholdssted, som vi kalder hjem. Der var ikke en eneste guldtrone eller et eneste diamantbesat bæger at se nogen steder. I modsætning til Asgård.

"Måske kunne de få lyst til at stjæle Thors hammer!" sagde Heimdal. "Eller kidnappe en af os! Eller stjæle ..." han lod sit blik glide rundt i rummet, "... vores tv. Det er ret stort. Nå, men nu er det spisetid. Gå ud og vask jeres hænder. Med sæbe!"

Da vi havde spist, skulle Hyrrokkin fodre sine slanger. Og mens hun var optaget af at proppe døde mus ind i deres sultne gab, udførte Thor og jeg vores huslige pligter.

Huslige pligter er noget af det værste ved at være et menneskebarn. Især dagens rædselsvækkende opgave:

LOKE – Ryd op på din losseplads af et værelse!

THOR – Støv din hammersamling af – dit værelse er allerede ryddet op.

Hvis man taber noget i Asgård, vender det på magisk vis tilbage til sin plads helt af sig selv. Men det samme gør sig desværre ikke gældende i menneskenes rige.

Det lader desværre ikke til, at mit system til opbevaring af ejendele falder i mine falske forældres smag. Jeg ved ikke hvorfor. Selv er jeg fuldstændig klar over, hvor alting befinder sig.

Det er mig en evig kilde til irritation, at Thor er så god til at rydde op på sit værelse. Jeg har en mistanke om, at han kun gør det for at ærgre mig.

Da han var færdig med at støve sine hammere af, kom han ind for at irritere mig. Mens jeg arbejdede, så sveden sprang, blev han ved med at fable om, hvor sjovt det var, at den nye pige havde afslået mit tilbud om en plads. Jeg har på fornemmelsen, at Thor ikke helt har fattet konceptet humor. Ydmygelser er kun sjove, når det ikke er mig, de går ud over.

"Jeg synes, det var meget uhøfligt af hende," sagde jeg hovent.

"Det er derfor, det er sjovt," sagde Thor. "Men ikke nær så sjovt, som det udtryk, du fik i ansigtet, da hun afviste dig som en total venneløs taber."

Lige da jeg skulle til at udløse min mægtige vrede over Thor og derved spolere min status som God Gud™, kaldte Hyrrokkin på os nedenunder.

"Jeg har fået en e-mail fra jeres skole," sagde hun og rynkede panden.

Hyrrokkin bryder sig ikke om e-mails. Selv papirbreve opfatter hun som nymodens og hun foretrækker runer, der er hugget ind i sten eller i det mindste malet på et "herligt stykke pergament".

"Skolen agter at afholde et mystisk ritual på torsdag, hvor I vil blive bedømt," fortsatte hun. "Jeres lærere vil fortælle Heimdal og mig, om I er fundet værdige."

Men hvordan kan mine lærere vide, om jeg er værdig? Jeg har endnu ikke gennemført en eneste farefuld færd, der kan bevise mit værd!

Hyrrokin forklarede, at det mystiske ritual var noget, der kaldes et forældremøde, og at vores værdighed ville blive bedømt ud fra, hvordan "Liam" (mig) og "Thomas" (Thor) havde præsteret i skolen. Selvom jeg ved, at jeg er en fornøjelse at være i selskab med, og at mit vid er af den allerhøjeste kaliber, så gav tanken om, at jeg skulle bedømmes af mine lærere, mig alligevel en sær følelse i maven.

Der kan nemlig af og til ske det, at min genialitet bliver misforstået.

For eksempel er det sket, at lærere har skældt mig ud og råbt ting som: "Liam, hold op med at afbryde!" og "Liam, hold op med at være så ondskabsfuld over for Sophie!" og "Åh gud, hvorfor skal han absolut være i min klasse? Inspektøren må hade mig!"

Men jeg ignorerede mine bekymringer. Helt ærligt, hvilken forskel gør det, hvad mine lærere siger om mig til det der latterlige møde om tre dage? Jeg er en udødelig gud. Mægtig og prægtig! Jeg har ikke brug for deres lovprisning.

Du har brug for lovprisning fra alle, Loke.
Du har et utrolig lavt selvværd!

Fik jeg sagt, at jeg hader den her dagbog?

